

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 4T/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010591
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Zachar
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2022:6921010591.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Petrom Zacharom v trestnej veci obžalovanej P. M., rod. W., nar. XX.XX.XXXX Q. D., stíhanej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona účinného od 01.01.2020, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. apríla 2022, takto

rozhodol:

Obžalovaná: P. M. E. H. Q. Á. S. M. E. Q. Á.,
rod. W., nar. XX. XX. XXXX Q. D., trvale bytom Q. W., Č. Y. XXX/X, okres Rimavská Sobota, adresa na doručovanie písomností: M., Ž. XXX, okres Rimavská Sobota, bez pracovného pomeru,

sa uznáva za vinnú, že

od 12.06.2020 až doposiaľ v Hnúšti, okres Rimavská Sobota, v Slovenskej republike a všade inde, kde sa zdržiavala, si neplnila vôbec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá jej vyplýva z § 62 odsek 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá jej vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá jej bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/136/2016-77 z 27.03.2017, právoplatným a vykonateľným 24.05.2017 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. F. M., nar. XX.XX.XXXX Q. H. X., sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, určeného podľa osobitného predpisu mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, do rúk starého otca dieťaťa H. M., nar. XX.XX.XXXX Q. H. X., trvalým bydliskom Q. W., Č. Y. XXX, okres Rimavská Sobota, čo predstavovalo od 12.06.2020 do 30.06.2020 sumu vo výške po 28,78 € mesačne, od 01.07.2020 do 30.06.2021 sumu vo výške po 29,42 € mesačne a čo predstavuje od 01.07.2021 až doposiaľ sumu vo výške po 29,87 € mesačne, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie na území Slovenskej republiky nikde nepracovala a stále nikde nepracuje, nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnému ÚPSVaR Rimavská Sobota, oddelení služieb pre občana, na území Slovenskej republiky nepoberala a nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, čím jej vznikol za uvedené obdobie do 13.12.2021 na bežnom zameškanom výživnom pre starého otca dieťaťa H. M. dlh vo výške 531,18 €, pričom uvedeného konania sa dopustila aj napriek tomu, že bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/24/2019 z 11.06.2020, právoplatným a vykonateľným dňa 11.06.2020, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol jej uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, so skúšobnou dobou na 12 mesiacov a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona podľa svojich možností a schopností zameškané výživné pre starého otca dieťaťa H. M. vo výške 467,01 €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

t ý m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona účinného od 01.01.2020.

Z a t o s a
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zákona, §
37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 12
(dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podala dňa 16.12.2021 pod č. konania
1 Pv 148/21/6609-16, obžalobu na obvinenú P. M., nar. XX.XX.XXXX Q. D., pre prečin zanedbania
povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona účinného od 01.01.2020,
ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe a vo výrokovej
časti tohto rozsudku.

Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/92/2021 zo dňa 21.12.2021, bola P.
M. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/
Tr. zákona účinného od 01.01.2020 a odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov
nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému trestnému rozkazu podala obžalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že sa necíti byť
vinnou, a to z dôvodu, že bola a je zatiaľ stále nezamestnaná, takže nemá finančné prostriedky. Ďalej
uviedla, že v čase, keď bola zamestnaná v Českej republike, si plnila svoju vyživovaciu povinnosť
prostredníctvom pošty, formou platby cez Western Union po 50 Eur, a to každý mesiac po dobu 4 rokov.

Obžalovaná P. M. na hlavnom pojednávaní dňa 28.04.2022 po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1
písm. b/ Tr. poriadku vyhlásila, že sa cíti byť vinná zo skutku, ktorý sa jej v obžalobe kladie za vinu.

Samosudca následne obžalovanej po jej vyhlásení o tom, že sa cíti byť vinná, položil otázky podľa §
333 ods. 3 Tr. poriadku, a to podľa:

písm. c/ - či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu,

písm. d/ - či bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná
možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohla radiť o spôsobe obhajoby,

písm. f/ - či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu,

písm. g/ - či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jej kladené
za vinu,

písm. h/ - či sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý
trestný čin.

Obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala „áno“.

Následne samosudca podľa § 257 ods. 6 Tr. poriadku zistil stanovisko prokurátora k vyhláseniu
obžalovanej, pričom prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovanej.

Na uvedenom základe samosudca podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením prijal vyhlásenie
obžalovanej, že sa cíti byť vinná zo skutku, kladeného jej v podanej obžalobe za vinu.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol vzhľadom na výsledky dokazovania uznať obžalovanú vinnou v zmysle podanej obžaloby, a aj s ohľadom na vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku uložiť obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody.

Následne samosudca podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovanej vykoná dokazovanie v obmedzenom rozsahu, a to len čo do výroku o treste.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie podľa § 269 Tr. poriadku prečítaním listinných dôkazov, a to prečítaním správy o povesti z Obce Veľký Blh zo dňa 06.12.2021, prečítaním správy o povesti z Mesta Hnúšťa zo dňa 07.12.2021, prečítaním Výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR a prečítaním Odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry SR.

Na základe prijatého vyhlásenia obžalovanej o tom, že sa cíti byť vinná zo skutku, ktorý je jej v obžalobe kladený za vinu, ako aj z dokazovania, ktoré bolo v predmetnej trestnej veci vykonané na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, mal súd za preukázané, že obžalovaná P. M. od 12.06.2020 až doposiaľ v Hnúšti, okres Rimavská Sobota, v Slovenskej republike a všade inde, kde sa zdržiavala, si neplnila vôbec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá jej vyplýva z § 62 odsek 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov, ktorá jej vyplýva zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá jej bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/136/2016-77 z 27.03.2017, právoplatným a vykonateľným 24.05.2017 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. F. M., nar. XX.XX.XXXX Q. H. X., sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, určeného podľa osobitného predpisu mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, do rúk starého otca dieťaťa H. M., nar. XX.XX.XXXX Q. H. X., trvalým bydliskom Q. W., Č. Y. XXX, okres Rimavská Sobota, čo predstavovalo od 12.06.2020 do 30.06.2020 sumu vo výške po 28,78 € mesačne, od 01.07.2020 do 30.06.2021 sumu vo výške po 29,42 € mesačne a čo predstavuje od 01.07.2021 až doposiaľ sumu vo výške po 29,87 € mesačne, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie na území Slovenskej republiky nikde nepracovala a stále nikde nepracuje, nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnému ÚPSVaR Rimavská Sobota, oddelení služieb pre občana, na území Slovenskej republiky nepoberala a nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, čím jej vznikol za uvedené obdobie do 13.12.2021 na bežnom zameškanom výživnom pre starého otca dieťaťa H. M. dlh vo výške 531,18 €, pričom uvedeného konania sa dopustila aj napriek tomu, že bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/24/2019 z 11.06.2020, právoplatným a vykonateľným dňa 11.06.2020, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol jej uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, so skúšobnou dobou na 12 mesiacov a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona podľa svojich možností a schopností zameškané výživné pre starého otca dieťaťa H. M. vo výške 467,01 €.

Súd následne konanie obžalovanej právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona účinného od 01.01.2020, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená.

Zo správy o povesti vypracovanej Obcou Veľký Blh bolo zistené, že na adrese trvalého pobytu sa dlhodobo nezdržiava. Obžalovaná má jednu dcéru, ktorú má v opatere starý otec H. M.. Osobné a majetkové pomery obžalovanej nie sú známe, pričom správanie obžalovanej na verejnosti nebolo prejednávané komisiou ochrany verejného poriadku. Zo správy o povesti vypracovanej Mestom Hnúšťa bolo zistené, že správanie obžalovanej na verejnosti nebolo prejednávané komisiou ochrany verejného poriadku. Z Výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bolo zistené, že obžalovaná nebola priestupkovo postihnutá. Z Odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry SR bolo zistené, že obžalovaná bola doposiaľ 3 krát súdne trestaná, naposledy Okresným súdom Tachov sp. zn. 8T/147/2020 zo dňa 26.10.2020.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

V súlade s ustanovením § 207 ods. 3 Tr. zákona možno obžalovanej uložiť trest odňatia slobody v trvaní až na päť rokov.

Z hľadiska druhu a výmery trestu s prihliadnutím na konanie obžalovanej, jej zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy a poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu v súlade so zásadou proporcionality trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Tr. zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie, t. j. zabránenie v trestnej činnosti a prvok individuálnej prevencie, t. j. výchova k riadnemu životu a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie, t. j. výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti. Trest má zároveň vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd zistil u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, t. j., že obžalovaná spáchanie trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Súd u obžalovanej zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že už bola za trestný čin odsúdená. Na základe lustrácie v Registri trestov bolo zistené, že obžalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/24/2019 zo dňa 11.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, právoplatne odsúdená za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 1 rok, t. j. do 12.06.2021. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie mal za preukázané, že obžalovaná sa počas plynutia skúšobnej doby opätovne dopustila tej istej trestnej činnosti, zo čoho bola právoplatne odsúdená. Skúšobná doba podmienčného odsúdenia, ktorá bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/24/2019 zo dňa 11.06.2020, začala plynúť 12.06.2020 do 12.06.2021. Počas skúšobnej doby podmienčného odsúdenia mala obžalovaná viesť riadny život a vyhýbať sa akémukoľvek konfliktu so zákonom. Obžalovaná v priebehu skúšobnej doby nevedla riadny život, pretože sa opätovne dopustila tej istej trestnej činnosti. Uvedené signalizuje nekritický postoj zo strany obžalovanej k spáchanej protiprávnej činnosti, ako aj to, že účel trestu v danom prípade nemal na obžalovanú prevýchovný účinok.

Súd následne konanie obžalovanej premietol do výmery nepodmienčného trestu odňatia slobody. Obžalovaná sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Vzhľadom na osobu

obžalovanej, najmä s prihliadnutím na to, že ani predchádzajúce odsúdenie nemalo na obžalovanú prevýchovný účinok, súd dospel k záveru, že účel trestu bude u obžalovanej splnený len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom súd ukladal trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol aj o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, a to tak, že ho obžalovaná vykoná v ústave pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin. Tento trest podľa názoru súdu zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovanou tak, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život, súčasne odradí aj iných od páchania trestných činov a zároveň (a nie v neposlednom rade) dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Uložený trest by mal byť pre obžalovanú postačujúci na to, aby si uvedomila nesprávnosť a protiprávnosť svojho konania, aby sa v budúcnosti nedopúšťala podobnej trestnej činnosti.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.